

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 7. februar 2022
Kontor: Sikkerhedskontor II
Sagsbeh: TRRA
Sagsnr.: 2021-187-0043
Dok.: 2318520

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 76 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logning) m.v.) (L 93), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. februar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Eva Flyvholm (EL).

Nick Hækkerup

/

Louise Mariegaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 76 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logning) m.v.) (L 93)

”Kan ministeren bekræfte, at trods ministerens meget begrænsede begejstring for EU-Domstolen, så har ministerens eget parti, Socialdemokratiet, faktisk selv stemt for de direktiver, der gør at domstolen nu har juridisk kompetence på området?”

Svar:

Jeg er ikke enig i spørgsmålets underliggende præmis om, at jeg er modstander af EU-Domstolen som sådan.

Det er korrekt, at jeg mener, at EU-Domstolen er gået for vidt i konkrete domme på logningsområdet. Det er en opfattelse, som jeg langt fra står alene med. Der er en lang række medlemsstaters regeringer, der er enige.

Det er også korrekt, at Socialdemokratiet i sin tid stemte for vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet). Jeg tror dog ikke, at nogen medlemsstaterne havde forestillet sig, at vedtagelsen af e-databeskyttelsesdirektivet i 2002 sammenholdt med fortolkningen af EU's Charter om grundlæggende rettigheder (Chartret) ville indebære, at EU-Domstolen langt senere ville fastslå, at medlemsstaterne ikke kan pålægge teleselskaberne en pligt til generel og udifferentieret registrering og opbevaring af trafik- og lokaliseringsdata med henblik på, at politi og anklagemyndighed kan få adgang hertil for at bekæmpe kriminalitet.

EU-Domstolen kunne således være kommet frem til en anden fortolkning af direktivet, der ville indebære, at medlemsstaterne, herunder Danmark, ville kunne opretholde sin lovgivning på logningsområdet.

De relevante domme fortolker bl.a. på e-databeskyttelsesdirektivet, hvor det netop er udtrykkeligt fastslået, at der kan gøres undtagelser til kommunikationshemmeligheden, hvis hensynet til efterforskning og retsforfølgning i straffesager nødvendiggør det, jf. direktivets artikel 15.